

[H. P. Hansen (Præsto A.)]

Brandforsikringselskabernes aarlige Beretninger bærer Vidnesbyrd om, at der udføres mange daarlige, navnlig elektriske, Installationer af Folk, som mangler fornøden Fagkundskab og Viden om de Ting, de har med at gøre. Det er, som jeg sagde før, min absolutte Overbevisning, at Loven i høj Grad er paakrævet, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Laurits Pedersen: Denne Lovgivning er jo en Udbygning af den nuværende Lovgivning angaaende samme Omraade paa Grundlag af indhøstede Erfaringer. Der har vist sig visse praktiske Vanskeligheder baade for kommunale Værker og større Selskaber, der har deres Anlæg i flere Kommuner, med Hensyn til at faa den nødvendige Tilladelse af Kommunerne til at kunne autorisere de Mennesker, som de ønsker skal arbejde paa deres Ledningsnet. Det er jo klart, at naar man ønsker at sikre et solidt Ledningsnet, saa maa disse Selskaber og Kommuner ogsaa i nogen Grad være Herre over, hvilke Mennesker der faar Lov til at arbejde paa Nettet, og det er jo i Virkeligheden dette, som denne Lov tager Sigte paa, og derfor vil det efter min Mening være rimeligt, at man gennemfører disse Foranstaltninger. Men jeg vil gerne bemærke, at det kan jo ikke være Meningen, at disse Selskaber og Kommuner skal være Herre over, i hvor vid Udstrækning disse Autorisationer skal kunne gives. Det maa være saadan, at nye Installatører, der har Prøverne i Orden og ogsaa har Grundlag for en rimelig Forretning, skal kunne opnaa Autorisation inden for et Værk, hvor i Forvejen andre arbejder. Jeg er klar over, at dette vanskeligt lader sig indføre i Paragrafferne, men det er rimeligt, at man peger paa, at Meningen med Lovforslaget er, at man ikke vil skabe Vanskeligheder for, at Nyinstallatører kan blive autoriseret.

Der er et Spørgsmaal, som jeg synes har nær Forbindelse med dette Lovforslag, nemlig Handelen med de Materialer, der benyttes; det burde ikke være saadan, at Materialerne til selve de tekniske Anlæg kan faas i fri Handel, saa at enhver, der gaar ind og køber dem, selv kan begynde at fingerere ved Nettet. Men det er et Spørgsmaal, som vi maaske kan drøfte i det kommende Udvalg.

Med Hensyn til Ankespørgsmaalet vil jeg gerne sige, at man kan jo tage op til Undersøgelse i Udvalget, om det er rimeligt, at Ministeren skal have Afgørelsen i

eventuelle Tvivlsspørgsmaal f. Eks. med Hensyn til Nægtelse af Autorisation til en Installatør; Ministeren er jo ikke sagkyndig, men han kan selvfølgelig, som der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, raadføre sig med et sagkyndigt Udvalg inden for Elektricitetsraadet. Det er ogsaa muligt, det kan ligge noget forskelligt, efter som det er kommunale Værker eller Værker, der har deres Omraade ud over mange Kommuner.

Jeg er i Besiddelse af en Overenskomst, som har Interesse i denne Forbindelse, selv om jeg er klar over, at det er et meget vidt Omraade at komme ind paa, nemlig dette, at adskillige Fabrikker gennem Overenskomst med Grossisterne bestemmer, hvilke Priser der maa tages. Det er i Virkeligheden ret drastiske Bestemmelser, der fra adskillige Fabrikkers Side er fastsat for Grossisterne i en saadan Overenskomst — til syvende og sidst bliver det jo Forbrugerne, der kommer til at betale. Det er rimeligt, at man ogsaa drøfter dette Spørgsmaal i det kommende Udvalg, for det kan jo ikke blive ved at være saadan, at man lader visse Fabrikker have Monopol, saa at de praktisk talt kan tage for deres Materialer, hvad de finder for godt, og bestemme, hvilken Avance de Grossistfirmaer, der handler med deres Fabrikker, skal tage. — Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige Velvillighed til Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Boeck-Hansen: Kommunalbestyrelserne i Købstæderne og Sogneraadene fik allerede i 1903 Bemyndigelse til at udstede Autorisationer for Haandværkere og Installatører, som vilde udføre Arbejdet ved Vand-, Gas- og Elektricitetsværker samt Kloakanlæg og indvendige Husspildevandsanlæg. Saa kom Loven af 1930, der aabenbart skyldes Hensynet til de talrige Elektricitetsforsyningsselskaber, der i Mellemtiden var opstaaet; den aabnede Mulighed for, at Selskaberne selv kunde bestemme, hvem der maatte udføre Installationsarbejde i Tilslutning til Værkernes Anlæg og Ledninger, idet Kommunalbestyrelserne fik Lovhjemmel til at overdrage den i Loven af 1903 hjemlede Bemyndigelse direkte til Værkerne eller til Forsyningsselskaberne. I det nuværende Lovforslag gives der Kommunalbestyrelserne en lignende Myndighed med Hensyn til Elektroinstallatører, og der stilles Krav om, at disse skal have en betryggende Uddannelse, idet de kommunale Myndigheder kun maa autorisere saadanne Elektroinstallatører, der har aflagt Prøve. Et saadant